

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HOlt stille med dit salte Vand

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 158.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465937520/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

[Aiv]	Holt stille med dit salte Vand/ O stride Belt/ holt stille/ Du tørst ey søge fremmed Strand/ 4 Dig bruge vi selff ville. Saa mangen Flod till Haffvet du Ret aldrig kandst utrede/ Os jo behøvis flere nu/ 8 Til modelig at græde: Til modelig at græde med/ For voris Drost den hulde/ Som blegen Død har skildt os ved/ 12 Oc neder lagt i Mulde. Thi om end skønt at hand med Graad/ Huor saare den udøsis/ Kand ey/ (som blifver dog attraa'd) 16 Fra mørcken Graff udløsis. Saa vil/ saa bør det gandske Land Den Ædeling til Ære/ Dog medens hun formaar oc kand/ 20 Med Graad at færdig være. Ey bedre Lyst-mad Sorgen veed/ End Graad oc Øyens Væde/ Thi stundom kand oc dens Fortræd 24 Sig lade skøt hengræde.		Hand aldrig sagnis kunde. Hand var den Pille oc Tillijd/ 40 Os sveeg ret ingenlunde. Nest Gud oc Kongen hannem jo Med rette maa tilskriffvis/ Den felgis Velstand/ Fred oc Ro/ 44 Som Landet nu ved triffvis. Hand hialp med fyndig Raad oc Ord Aff yderste Formuc/ At vreden Mars vor svage Hiord 48 Ey skulde slet forkue. Hand var den trette Krigsmands Arm Til Qvegsel/ Krafft oc størcke/ At ingen skiødte Fiendens Larm/ 52 End oc i sorten Mørcke. [Aijv] Hand icke selff sin høye stand Undtog/ som hand vel maatte/ Men lige ved den meene mand 56 Lod til aff huis hand aatte. Huo kunde da fortryde paa Sit Fødeland at laane/ Naar hand saa stor en Høffding saa' 60 Sig icke selff at skaane. Jndvortis stempling oc Oprør Bleff der med smuck forhindret/ Oc huer som ofverlad var før/ 64 Hans Tynge bleff forlindret. Lad komme Farlighed oc Trang/ Den Stad ey var at vinde. Huor slig Anordning gick i suang/ 68 Oc Benighed var inde/ Vor Freidig Arve-Konning hand Stor Møysomhed affstyr'de/ Oc baar tned hannem som en Mand 72 Den tunge Rigens Byrde. Sin egen Helbred gladelig Hand før i lobbit satte/ End at hans Naade skulde sig
	Men arme Dannemarck/ ach ney/ For hart den Sorrig klemmer/ [Aijz] Ja Hiertet giemmelgaar/ tenck ey/ 28 Du den saa let forglemmer. Søg hid oc did/ oc huort du gaar/ Blant alle Stænders Orden/ Du sielden eller aldrig faar 32 Saa tryg en Ven paa Jorden. Der saa med kloge Raad oc Fund Dig hielpe kand oc tiene/ Der dig aff gandske Hiertens Grund 36 Saa troligen vil meene. Ach i en mere fremmed Tjd		

- 76 For meget selff udmatte
Til egen Gaffn hand aldrig saa/
(Som mangan nu diss verre)
- Aiiij r] Ham idelig i Tancke laa
- 80 Gud/ Riget oc hans Herre.
Den ædle Sandheds dyre Ræt/
Som Konger sielden smage/
Oc er til Hoffve Vildbrad slet/
84 Den torde hand fremdrage:
Dog med saa stor Belevenhed
Oc Klogskabs sødme blandet/
At hand stor Ynde fick der ved
- 88 Aff Kongen oc alt Landet.
Hand ickē/ som en Mammons Træl
Sig lod aff skenck forblinde/
Men hialp en hver med ret oc skiel
- 92 Sin gode Sag at vinde.
Aff hannem jo saa vel bleff hørt
Den arme som den rige/
Onskjønt hand var vel hart beført/
96 Hand maatte sit dog sige.
Hand selff for Encken stod til suar/
Som mangan ellers hader/
Hand oc de Fader-løse var
- 100 Som deris egen Fader.
Det megle Gods/ ham Lycken gaff/
Hand ey sit sind tilhængde/
Men gaff med runder Haand der aff
- 104 En huer som der til trængde.
- Aiiij v] Den rige Gud ham nock igien
Paa Jorden her forlænte/
Oc nu der aff i Himmelen
- 108 Betaler ævig Rente.
Oc som hand selfver var i sær
J Konst oc Lærdom dreffven/
Saa stod hos hannem oc en huer
- 112 Som lærder var høyt skreffven.
Lad andre/ hues faakundighed
- Tit skader Land oc Rige/
Mod lærde Folck betee Fortræd;
116 Oc dennem høyt undsige.
Hand som en Fader elskte dem/
Lod dennem ey fortrycke/
Ja [giord' det] saa de komme frem
120 Til Ære-stand oc Lycke.
Lad andre føre Vaaben bold/
Oc Arffve-titels Ære/
Sampt aaben Hielm oc blancken skiold/
124 Som Tjdsens Rust kand tære.
Men hand for ædlist holdte den/
Som ey med Sverd allennist/
Men oc med søden Mund oc Pen
128 Var Folck oc Land til tiennist.
Thi dreff hand all sin Liés Tjd frem
Blant vise Mænd oc lærde.
- [Aiiij r] Ja efter Døden oc blant dem
- 132 Sin Huilestæd begiarde.
Det var hans største Hiertens Ro/
Det saa med os at mage/
At Guds Fryct/ Ære/ Dyd oc Tro
136 Sig kunde ret opdage.
Hand i sin siæl oc glædde sig
Ved huer mands Gafn oc Lycke:
Hand var (at sige kortelig)
- 140 Vort Land en herlig Smycke.
- O store Gerstorff/ ædle Blod/
O klare Vjssdoms Øye/
O Fromheds søde Marff oc Rod/
144 Huo kand dig nock ophøye?
Huo kand din Værdighed oc Act
Nock Ære-titler giffve?
Huo kand din hæld oc Dyders Pract
148 Med suagen stiel beskrifve?
Vor modig Graad det kiendis paa/
Huoer nødig vi dig miste: